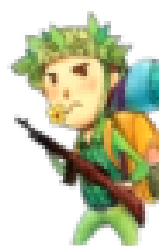

Tây Tiến

Tác giả
+ tác
nhân

Vẻ đẹp
kiêu hùng

Quang Dũng

Nghệ sĩ đa tài

Hồn thơ

Hồn hậu, phóng khoáng

Lãng mạn, tài hoa

Tây Tiến

Đoàn quân tây Tiến

Thành lập năm 1947

Nhiệm vụ: Bảo vệ biên giới Việt Lào

Lực lượng: chủ yếu là thanh niên HN

HCST

Khi xa đơn vị cũ

Ở Phủ Lưu Chanh, viết bài thơ vì nhớ đơn vị cũ

Bì trắng

Không mọc tóc - hậu quả của sốt rét

Xanh màu lá - cuộc sống thiếu thốn, ốm đau

Dũng cảm đối diện với thực tế khốc liệt

Cái "bì" gợi nên sự tiêu tụy bên ngoài

Lãng mạn

Không mọc tóc

Những anh hùng vệ trục

bị động thành chủ động

Xanh màu lá

"lá ngọc trang"

Đoàn binh

Tử Hân Việt

âm hưởng trầm hùng

dữ oai hùng

làm chủ núi rừng

oai phong, lẫm liệt

Tiểu kết

Bì trắng -> lãng mạn

Biến điểm yếu thành nét đẹp riêng

Nghệ thuật đối lập

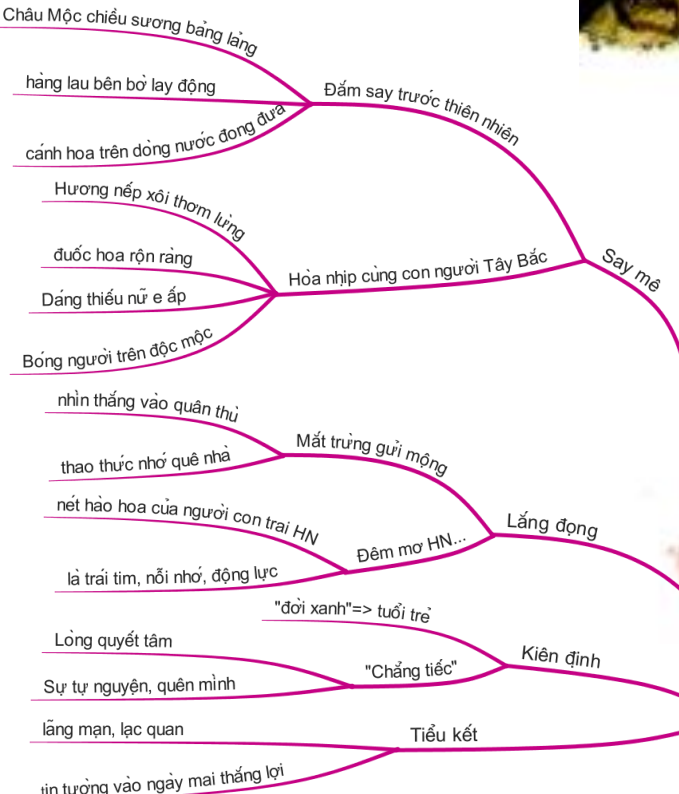
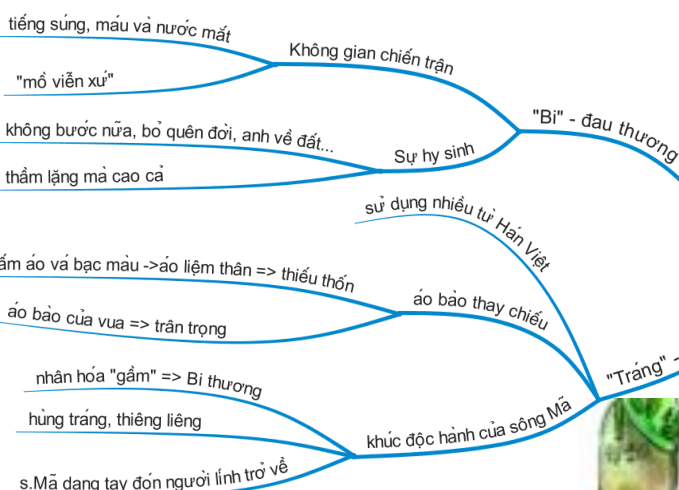
Ngoại hình thiếu sức sống, tiêu tụy

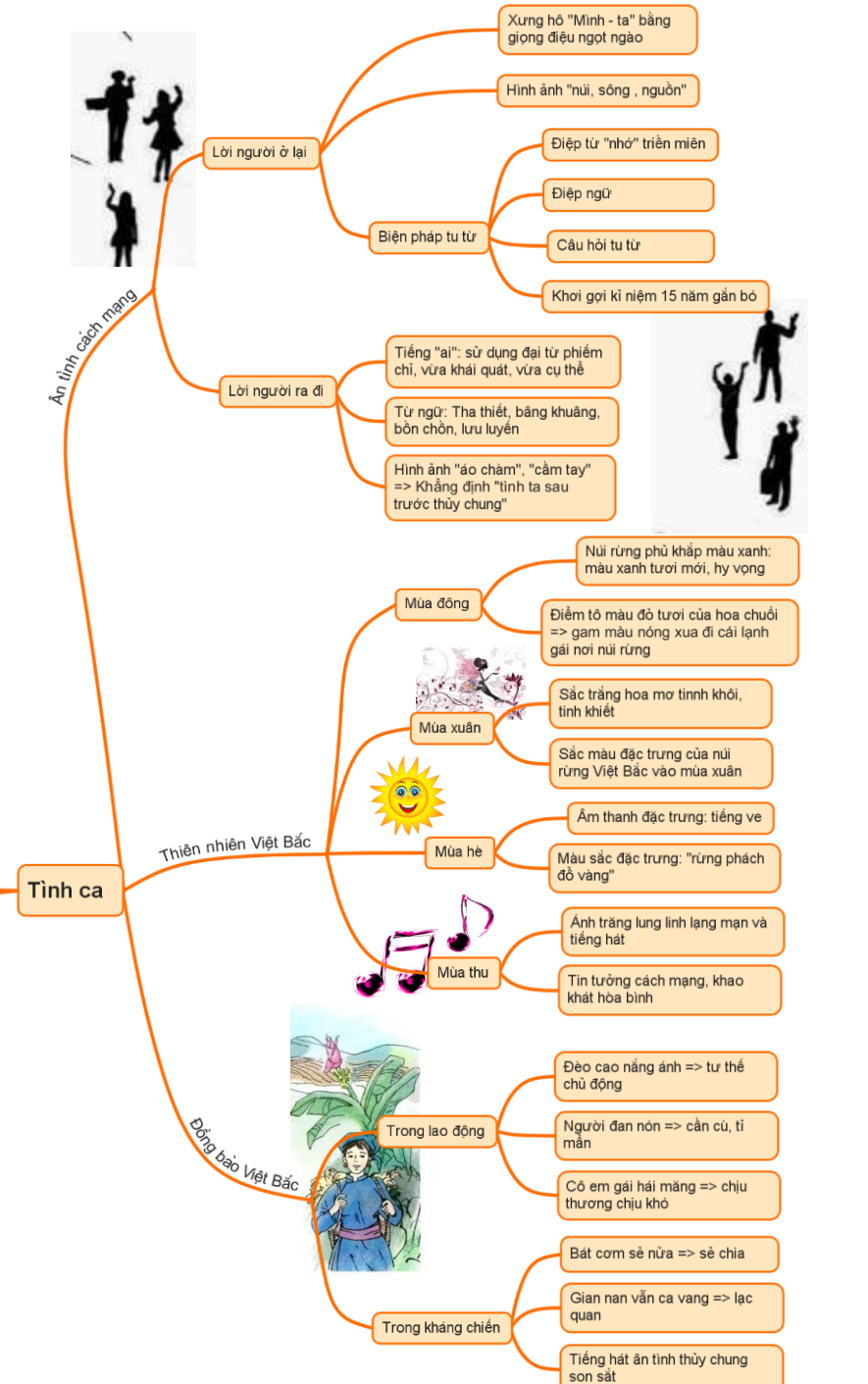
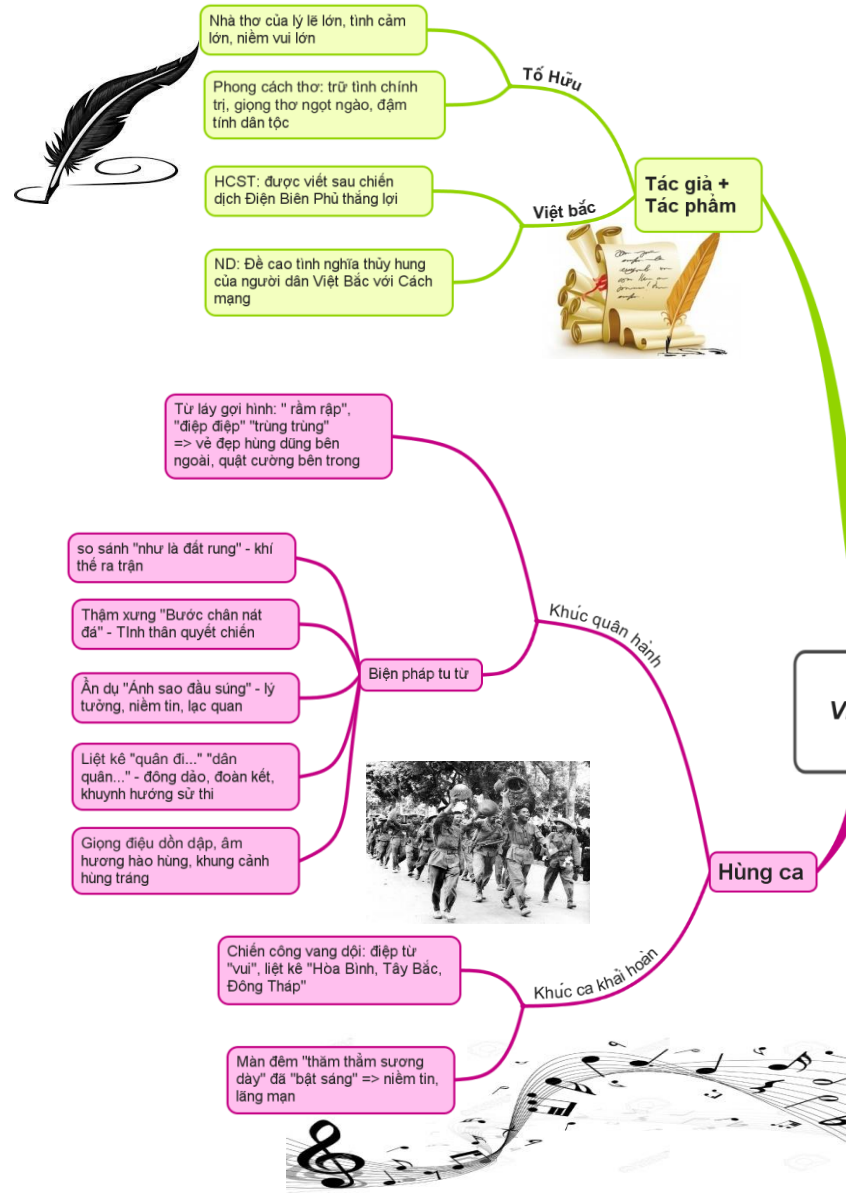
Khí phách hiên ngang

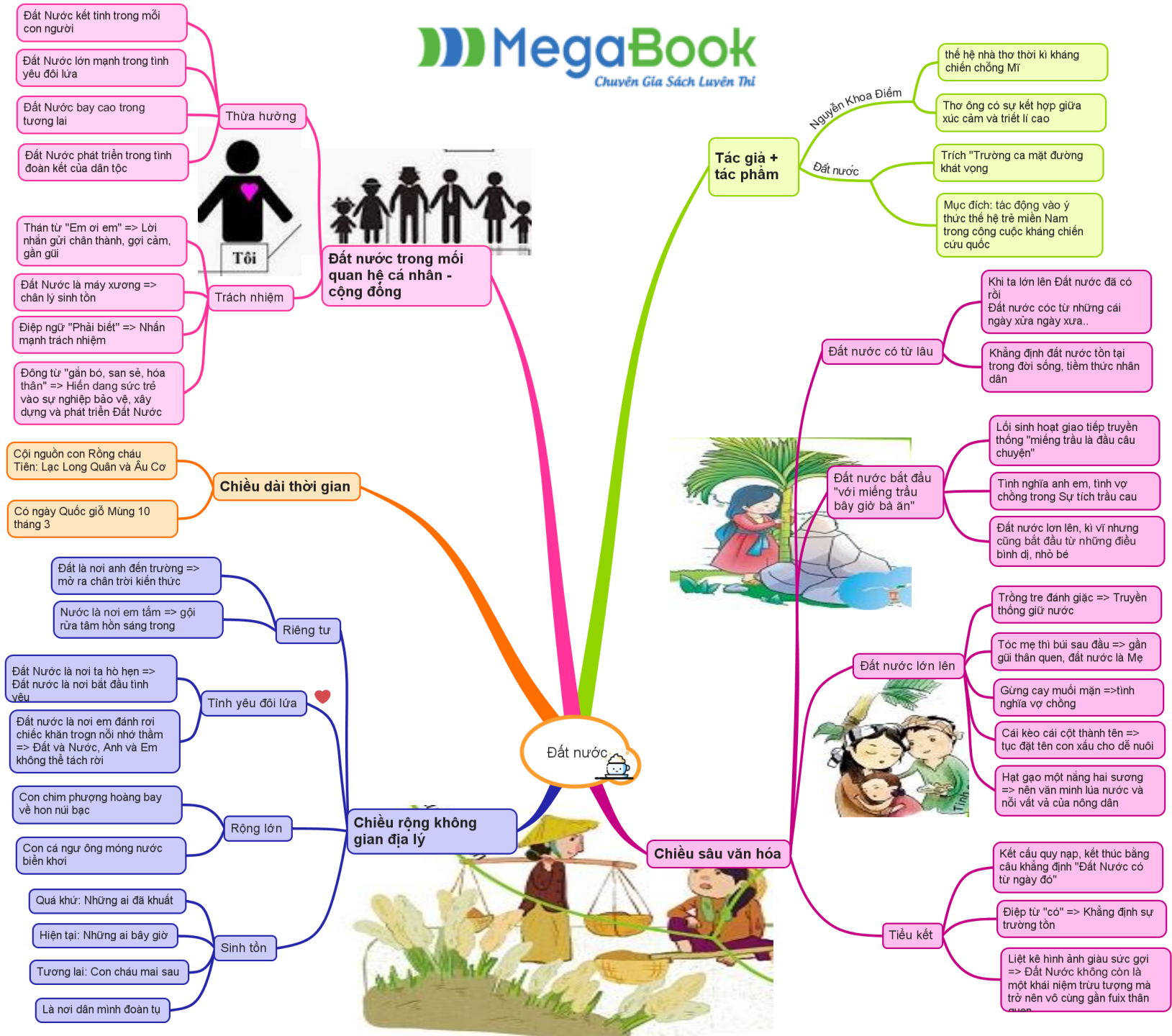
Vẻ đẹp
bì trắng

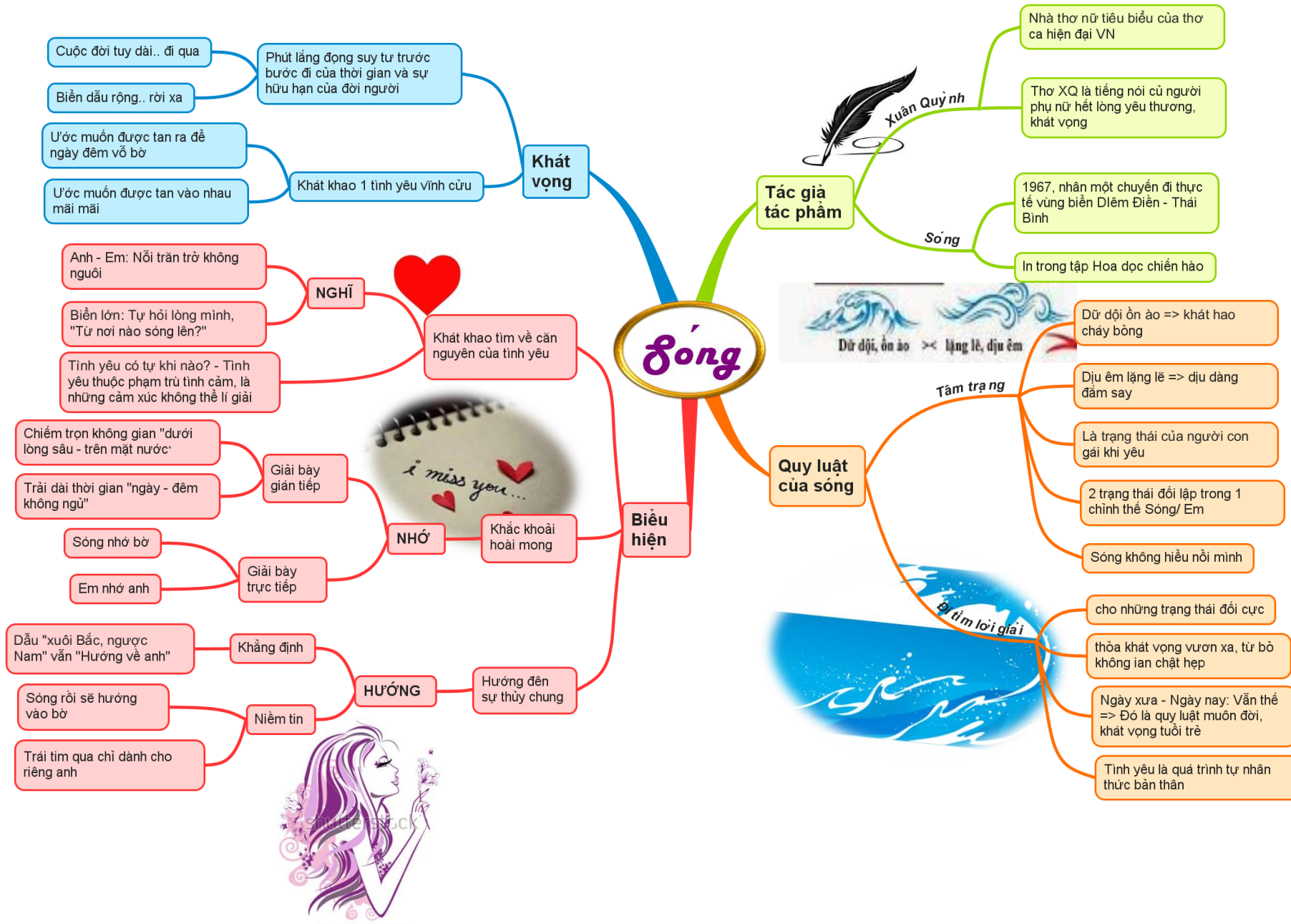

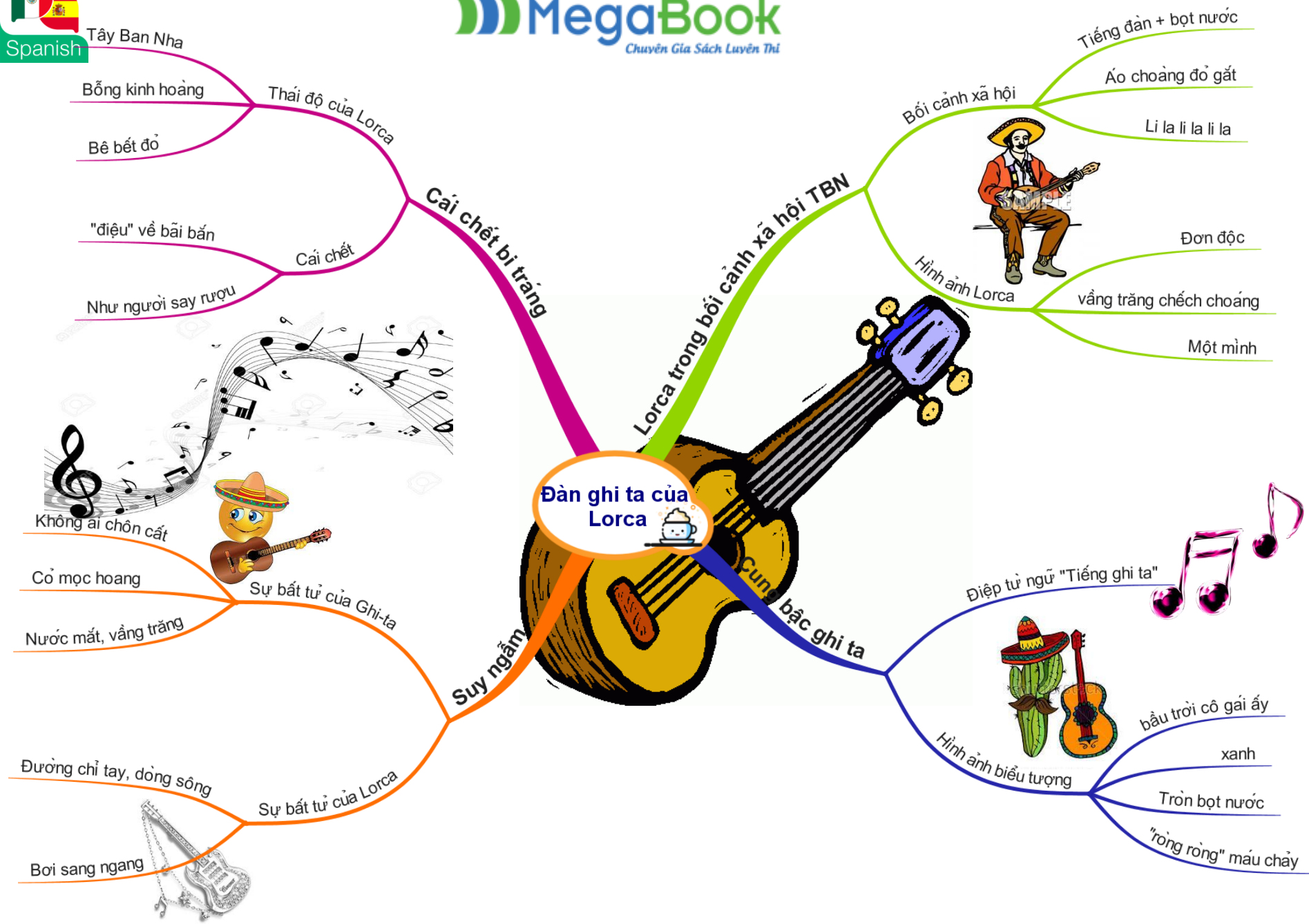
vẻ đẹp
lãng mạn

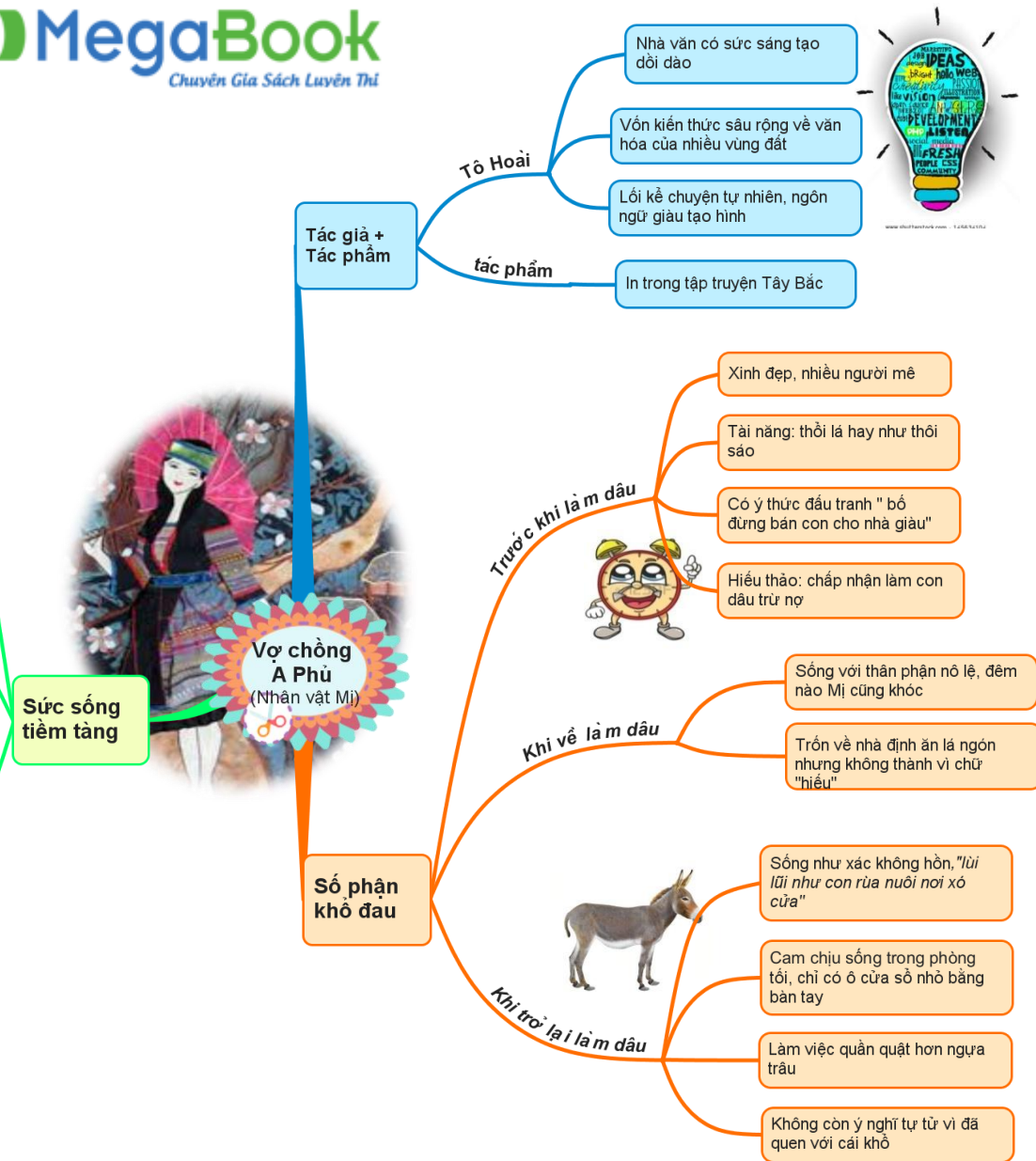
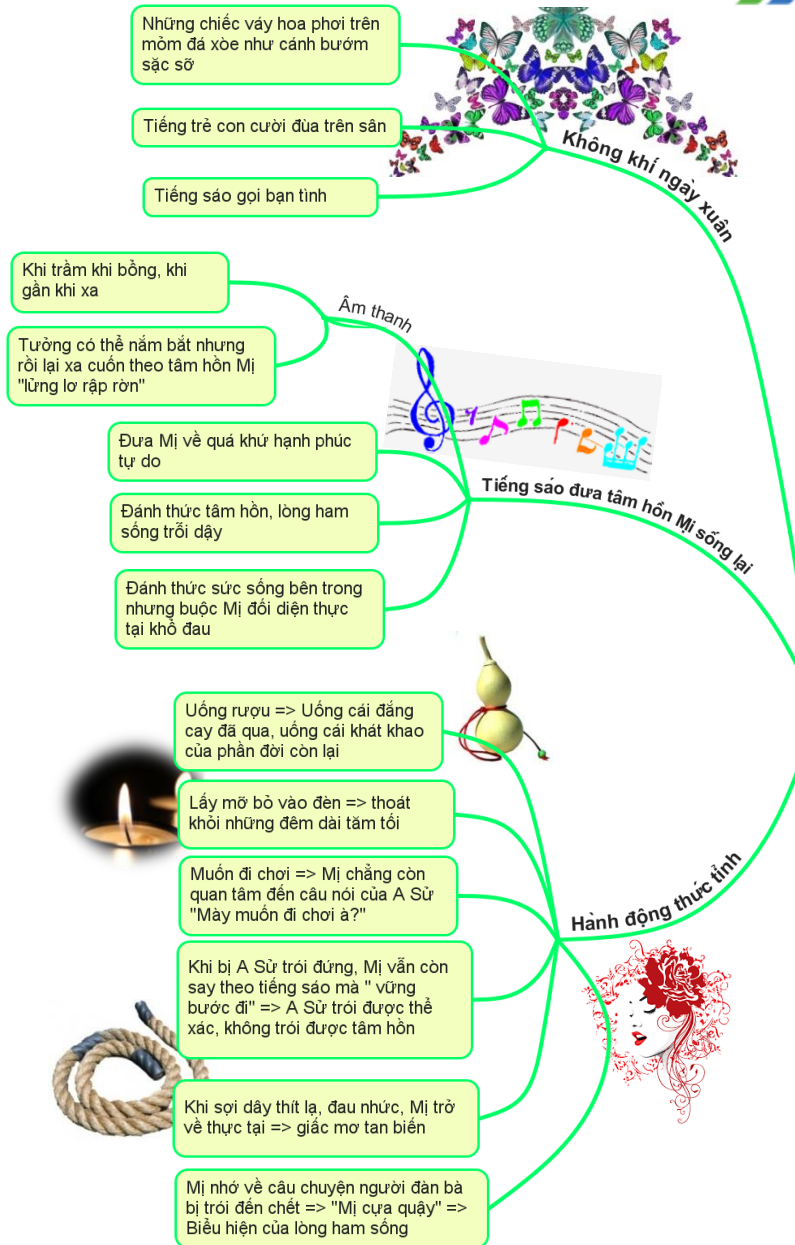

Hãy chơi đùa với trẻ con

Chuyện lấy vợ cũng được quyết định trong chớp lát

Vô tư

Lúc đầu chỉ hò vui cho đỡ nhọc

Chợt nghĩ: "chả biết có nuôi nổi không?"

"Chắc, kệ" và dẫn thị về nhà

Giàu lòng yêu thương

Mặt phớn phơ, vênh lên tự đắc

Cười tùm tùm

Mắt sáng lấp lánh

Một cái gì đó lạ lắm ...

Ngỡ ngàng, phấn chấn

Trên đường về

Lo lắng, bồn chồn chờ mẹ về

Nồn nồn, nhắc mẹ "kia nhà tôi nó chào u"

Thở phào khi được mẹ chấp thuận

Bỗng nhiên thấy yêu thương, gần bó với cái nhà

Một nguồn vui sướng tràn ngập

Về đến nhà

Khát khao hạnh phúc

Hắn thấy có bốn phận phải lo cho vợ con sau này

Hắn muốn làm gì đó để tu sửa căn nhà

Ngoan ngoãn với mẹ khi bàn về chuyện chuồng gà

Bỏ vôi vào miệng

Tránh nhìn mặt nhau

Cảm thông với món "chè khoán" của mẹ

Hắn thấy hắn nên người

Sống có trách nhiệm

Muốn hòa cùng đoàn người đi phá kho thóc Nhật

Lá cờ đỏ bay phấp phới => nhen nhóm niềm tin => hướng về Cách mạng

Mơ ước tương lai tươi sáng

Nhà nghèo, sống cùng mẹ già

Thân phận: dân ngụ cư

Nghề: kéo xe bò thuê

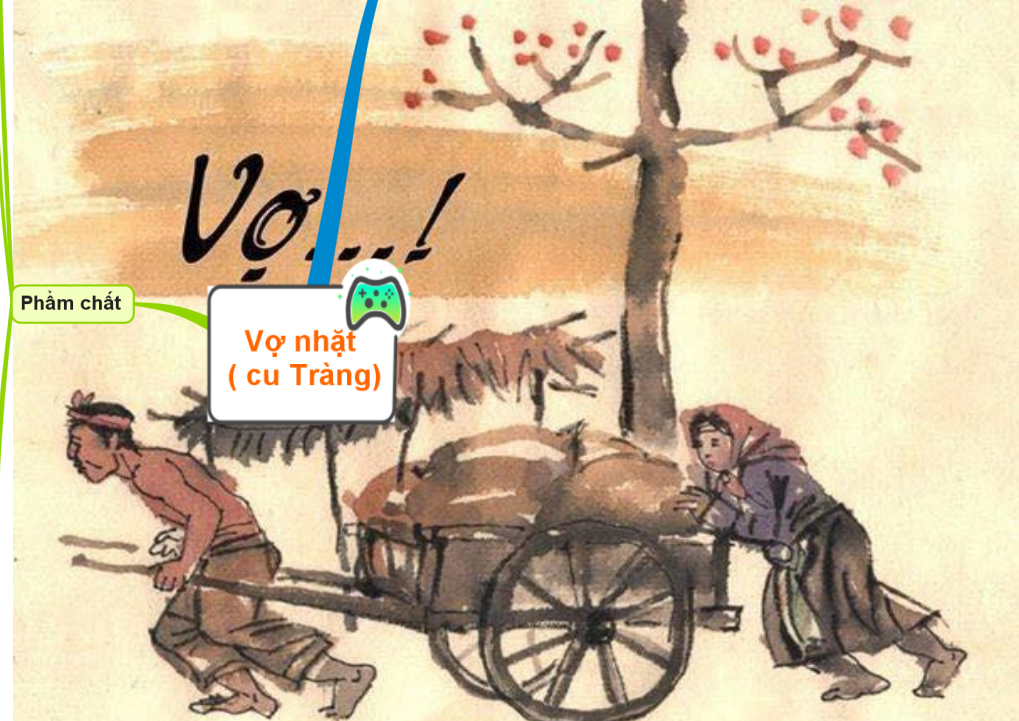
Ngoại hình: thô kệch, xấu xí

Hoàn cảnh

Phẩm chất

Vợ nhặt (cu Trằng)

Là 1 trong những nhà văn tiên phong thời kì đổi mới

Tác phẩm của ông thường đi sâu vào khám phá trật tự đời sống

Sáng tác năm 1943

In trong tập Bến quê (1985), sau được in trong tập cùng tên

Nguyễn Minh Châu

Tác giả + Tác phẩm

Tác giả + Tác phẩm

Chiếc thuyền ngoài xa

Phát hiện 1: bức tranh thiên nhiên

Phát hiện 2: Bức tranh cuộc sống

Người nghệ sĩ đã phát hiện cảnh "đắt như trời cho"

Người nghệ sĩ đã vội kết luận

Mũi thuyền in nét mơ hồ lòe nhòe vào bầu sương mù trắng như sữa...

Vài bóng người lớn lẫn trẻ con ngồi im

Tất cả được nhìn qua những cái mắt lưới

Nó đẹp như bức tranh mực tàu của một danh họa

Đó là chân lí của sự hoàn thiện

Đó là vẻ đẹp đơn giản, toàn bích

Niềm hạnh phúc tràn ngập trong tâm hồn người nghệ sĩ

Đó là sự khám phá cái khoảnh khắc trong tâm hồn

Anh háo hức, vô vấp, bấm liên tiếp hết 1/4 cuộn phim

Chứng kiến

Người đàn bà xấu xí đi sau người đàn ông với con mắt đầy vẻ độc ác

Lão đàn ông dùng thất lưng quật tới tấp vào lưng người đàn bà đầy cam chịu

Ở bờ phá

Hành động

Vứt máy ảnh nhào tới

Người đàn ông => bảo vệ phụ nữ

Người lính => Bảo vệ kẻ yếu

Người nghệ sĩ đến gần hơn với cuộc sống

Hóa ra sau cái vẻ đẹp toàn bích kia chẳng phải là đạo đức

cái hạnh phúc tràn ngập tâm hồn bỗng phút chốc thành nghịch cảnh

Phù ng phận nộ

Trước sự nhẫn nhục của người đàn bà

Bị chi phối về định kiến khi nhìn người đàn ông

Phù ng nhậ n ra

Đằng sau cái vẻ xấu xí, nhẫn nhịn là người đàn bà bao dung, thấu hiểu lẽ đời

Phù ng trần trối

Trước cuộc sống đầy bấp bênh của những người làm nghề chài lưới

Phù ng thấu u hiểu u

Chiếc thuyền ngoài xa => đẹp

trong đẹp có xấu

Chiếc thuyền lại gần => xấu

Người đàn bà xấu => hy sinh vì gia đình => đẹp

Trong xấu có đẹp

Người đàn ông thô bạo => Vẫn lo cho gia đình => đẹp

Người con đánh cha => vì thương mẹ => đẹp

Ở tòa án

Phùng rút ra bài học

Rút ngắn khoảng cách giữa nghệ thuật và cuộc đời

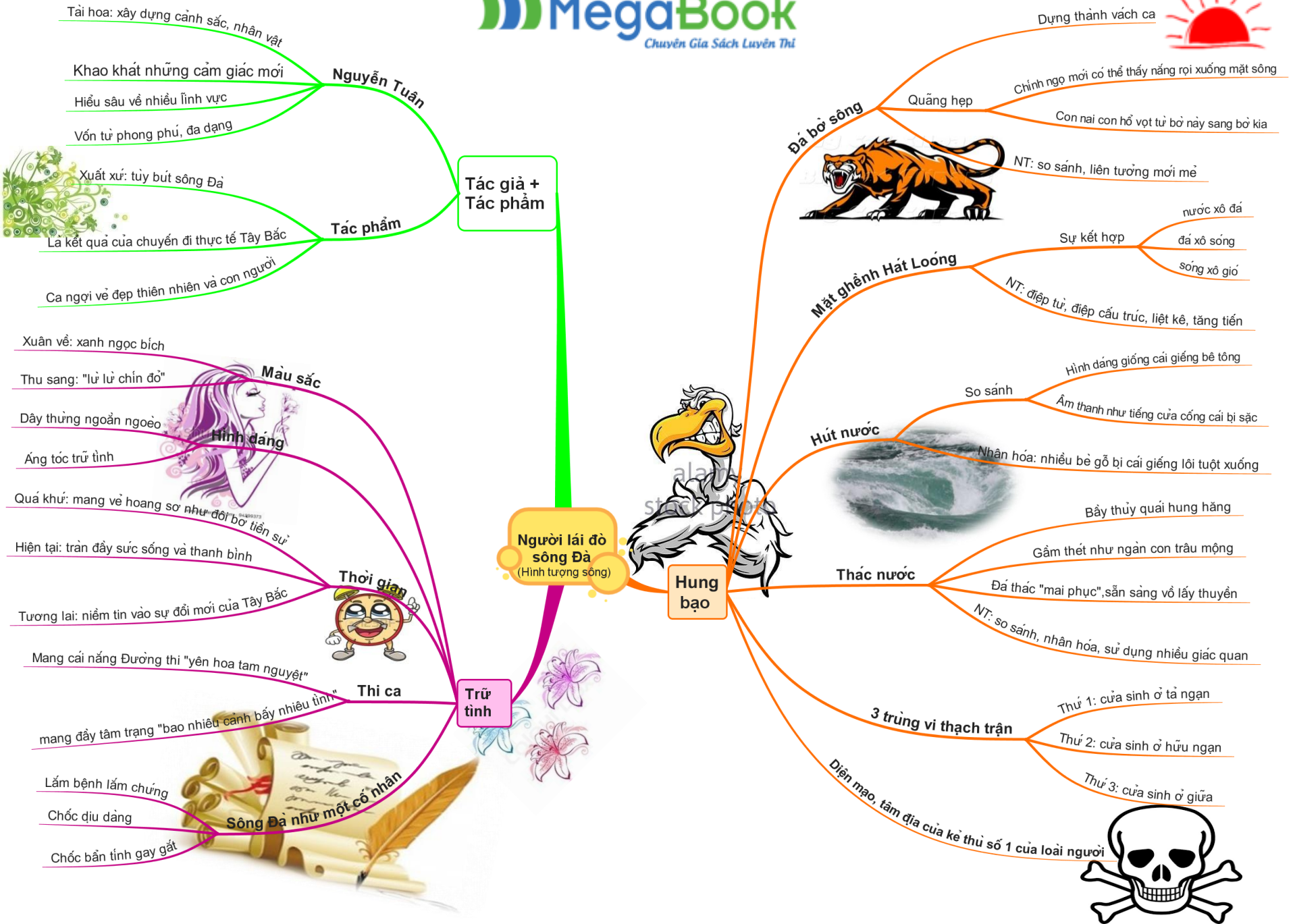
Cái nhìn đa diện nhiều chiều

Nghệ thuật xuất phát từ cuộc đời và vì cuộc đời

Nhưng khi nhìn bức tranh đen trắng Phùng lại thấy

Màu hồng của ánh sương mai => niềm hạnh phúc trước vẻ đẹp thiên nhiên

Người đàn bà đang bước ra khỏi tấm ảnh => nỗi niềm về cuộc sống con người

Ai đã đặt tên cho dòng sông

Tác giả + Tác phẩm

- Hoàng Phủ Ngọc Tường
 - Cây bút tiêu biểu chuyên viết bút ký văn học VN hiện đại
 - Phong cách
 - Trữ tình+chính luận và khách quan+chủ quan
 - Ngôn ngữ: Trong sáng + đậm chất thơ
- Tác phẩm
 - Viết tại Huế, in trong tập sách cùng tên
 - Giàu chất trí tuệ, chất thơ

Thượng nguồn

- Hình ảnh ẩn tượng
 - Mãnh liệt qua những ghềnh thác
 - Cuộn xoáy như cơn lốc
- Từ ngữ gợi cảm
 - Màu đỏ của hoa đỏ quỳên rừng
 - Địu dáng và say đắm
 - Bản trường ca của rừng già
 - Cô gái Digan phóng khoáng, man dại
- so sánh + nhân hóa => sự mãnh liệt, bí ẩn mà dịu dàng của sông Hương

Ngoại vi thành phố Huế

- Sông Hương thay đổi tính cách
 - Sắc nước trở nên xanh thắm
 - Dòng sông mềm như tấm lụa
 - Người mẹ phù sa dịu dàng, trí tuệ
- Nghệ thuật sử dụng
 - Lối hành văn uyển chuyển
 - Ngôn ngữ đa dạng, giàu hình ảnh
 - Nhân hóa + so sánh=> thơ mộng, trữ tình

Địa lý

Vào thành phố

- Sông Hương vui tươi hẳn lên
- Chảy qua những bãi biển xanh biếc vàng
- Dòng sông trôi thật chậm
 - In bóng cầu Tràng Tiền
 - Như vành trăng non
- NT sử dụng
 - Liên tưởng đến sông Xen (Paris)
 - Mượn câu nói của Heraclit để lí giải lưu tốc

Rời thành phố

- Sông Hương theo hướng Đông-Tây
 - Gặp lại thành phố
 - Như nàng Kiều trở lại tìm Kim Trọng
- NT sử dụng: Nhân hóa

Lịch sử của sông Hương

- Thời Hùng Vương: là dòng sông biển thủy
- TK XV: là dòng viễn châu, biên giới Đại Việt
- TK XVIII: soi bóng kinh thành Phú Xuân
- TK XIX: bị trắng với các cuộc khởi nghĩa
- TK XX: gắn liền với kháng chiến chống Mĩ

Văn hóa

- Phong tục lễ hội
- Âm nhạc
 - Điệu slow tình cảm
 - Âm điệu cổ điển của hò Huế

Thi ca

- Nguyễn Du lên đênh với phiến trắng sầu
- Cao Bá Quát: "Như thanh kiếm dựng trời xanh"
- Bà Huyện Thanh Quan với nỗi niềm hoài cổ

Tình yêu của tác giả

- Về "phóng khoáng, man dại"-cô gái Digan
- Về "dịu dàng, trí tuệ"-người mẹ phù sa
- Về huyền ảo, đa sắc "sớm xanh, trưa vàng, chiều tím"
- Về "trầm mặc" giữa rừng thông ụ tịch
- Về "triết lí" ngân vang cùng tiếng chuông chùa Thiên Mụ

